

BALADA UNUI ROMÂN MIC
(parodie după George Topârceanu)

Peste case zgribulite
Peste drumuri zdrentuite
A venit așa, deodată,
Vestea cea întunecat

Slab și zădărnice, lung,
Atingând omul la punga
Galben ca un măr
Pe român să-l ajung

Vine tocmai de departe
Risipind în evantai
Indexare
Fabrici moarte
Stropi de tin
Greve, vai!

Vine de la guvernare
Blestemând și lăcșimând
Într-o zi român în cas
Se pitește, proasta veste
În cel mai ascuns ungher
Și-o primește marea masă
Cu zadarnice proteste.

Doar pe coastă la urcus
În Dealul Mitropoliei
Unde și-au găsit culcuș
Pro americani sau ruși
Dau frâu liber veseliei

Cri-cri-cri
Vârșit
Mă tem că degeaba vii
Căci tot încercând să-adun
Dinainte de Crăciun
Leu cu leu, cât de puțin
În concediu ca să plec,
Pentru mine-a fost un chin

Căci, parcă răpus de-o boală,
Am rămas cu punga goală
Și-astfel zilele îmi trec...

Că-s somer
Și-am rămas neisprăvit
Ca o frunză-n vânt, stingher,
Tot sperând la infinit....

Cri-cri-cri
Vărguri
Tare-s mic și necăjit...